

Hummel Sogn 751 Indvaanere, og jeg er vis paa, at Indvaanerantallet der nu er naaet op til 1000. Der findes Apothek, Thing- og Arresthuus, der boer ikke faa Haandværkere og Handlende, og navnlig af den sidste Høst skulde de Handlende der have opkjøbt og forsendt pr. Nærl til Aarhus et Antal af omtrent 10,000 Tdr. Korn. Hummel er beliggende i en Afstand af omtrent 3 Mil fra Silkeborg, 3½ Mil fra Skanderborg, Aarhus og Randers, i umiddelbar Nærhed af de tre store Herregaarde Frysenborg, Frysenbal og Jernit og af de betydelige Frysenborgske Stove. Alle disse Omstændigheder gjøre, at Hummel, hvis Banen kommer til at anløbe den, vil faae ligesaa stor Betydning som Silkeborg. Selv om denne Bane vilde blive betydelig kostbarere end Banen fra Skanderborg til Silkeborg, burde man allsaa foretrække den, idet Omstændighederne jo godtgjøre, at den vil være istand til at forrente en langt betydeligere Anlægs-capital, men selv denne vil kun beløbe indtil 3000 Rd. mere. Tager man derhos i Betragtning det ikke ubetydelige Stykke af Jylland, som ligger Øst for Landeveien fra Aarhus til Randers, omgivet isøvrigt af Kattegattet og Randers Fjord, hvilket er et veldyrket og velbefolket Stykke, vil man indsee, at man ved at anlægge en Jernbane fra Grenaa op gjennem Kolindsunddalen ad Hinnerup vil kunne sætte denne ikke ubetydelige Egn af Jylland i Forbindelse med Jernbanenettet og derved allsaa skaffe Hinneruplinien en betydeligere Fregvents. Vil man end hyderligere fortsætte denne Bane mod Vest fra Silkeborg, saaledes at den udmunder paa et passende Sted med Hensyn til Fregventen paa den paatænkte Havn ved Esbjerg, vil man vistnok have den bedste Bane, man kan tænke sig i Jylland, og den, som fortrinnsviis kan forrente sig. Af disse Grunde skal jeg tillade mig at anbefale disse Endringsforslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren: Det Endringsforslag, som den ærede Rigsdagmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponned) har stillet, er i og for sig ikke meget indgribende, hvilket vistnok heller ikke vil være uindgaaet det ærede Things Opmærksomhed. Den ærede Rigsdagmand foreslaaer vel, at kun den

ene af de af mig foreslaaede to Linier skal bygges, men, vel at mærke, den længste og kostbarreste, idet Endringsforslaget nærmest gaaer ud paa, at Silkeborg-Linien skal udflydes af Lovforslaget. Det har derfor ikke kunnet Andet end undre mig Noget at høre det ærede Medlem udtale, at han principalt sluttede sig til Udvalgets Mindretal, der jo vil fraraade overhovedet at gjøre Noget, rigtignok, som der siges, kun for Tiden; men dette, ikke at gjøre Noget for Tiden, bliver dog, naar det idelig og idelig gjentages, i Virkeligheden det Samme som overhovedet Intet at gjøre. — Jeg skal tillade mig først at henvende mig til det ærede Udvalgs Mindretal, og navnlig skal jeg knytte et Par Bemærkninger til den finantsielle Oversigt, til Grund for hvilken der ligger den trykte Meddelelse fra Finantsudvalgets meget ærede Ordfører. Jeg kan ikke være enig med det ærede Mindretal, ligesaa lidt som med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds i, at den finantsielle Stilling er enten saa uklar eller saa sørgelig, at den skulde afholde os fra at foretage dette Slags Arbejder, som dog Fleertallet synes at erkende for i og for sig at være hensigtsmæssige. Dette Udtryk, som bestandig vender tilbage: Vi kunne tidsnok senere tage en Beslutning om Udførelsen af Arbejdet, troer jeg, man ligesaa fuldt kan anvende mod dem, der give dette Raad, idet man kan sige: Det er tidsnok at opgive Arbejdet, naar det virkelig viser sig, at vor finantsielle Stilling bliver saa uheldig, at vi ikke kunne bære dette Arbejde. Det ærede Mindretal bemærkede i Anledning af Finantsudvalgets Ordførers Opgjørelse af den finantsielle Status, at denne Opgjørelse endog forekom ham i flere Punkter at være for gunstig, og han nævnte deriblandt, at Finantsudvalgets Ordfører havde paaregnet en Indtægt af 820,000 Rd. som den Refusion for Udlæg af Appropriationsudgifter, som Egne i Jylland og Thyen skyldte Statskassen, idet han meente, at det dog kunde være tvivlsomt, om man virkelig fik denne Indtægt i Statskassen. Med Hensyn til dette Spørgsmaal kan jeg fuldstændig slutte mig til, hvad der er udtalt af Udvalgets Fleertal. Der er hidtil flere Gange og fra forskjellige Sider — ikke alene fra Rigsdagens Side — fremkommet